

Ik heb me een beetje aan het schrijven gezet, niet dat ik niets te doen heb, nee! Maar misschien wel om mijn overpeinzingen eens op een lijntje te zetten. Er is zoveel gebeurd hier in RD Congo, zoveel gebeurtenissen die ons en de mensen doen neerzitten en voor sommigen de moed doen verliezen...

Er heerst een sluimerende misnoegdheid!

De resultaten van de verkiezingen brachten geen of zeer weinig enthousiasme mee. Misschien wel feeststemming in bepaalde buitenaardse milieus, maar bij het gewone volk geen beroering. Alleen maar negatieve verwondering. Hoe is het mogelijk? Gewoonweg niet te begrijpen dat publieke, bewijsbare corruptie, zomaar aan de kant wordt geschoven. Bij decreet wordt alles bestempeld als een best georganiseerde verkiezingsorganisatie.

Een fantastische eedaflegging in aanwezigheid van vele vriend-presidenten en afgevaardigden, dat een kijkspel was dat voor velen met lege ogen bekeken werd. Maar het bracht echt geen enthousiasme mee.

Iedereen wacht nu op concrete daden!

"Molokai" en "CPA" twee kwartieren van onze parochie waren onderstroomd. Molokai is er het slechts aan toe. Het riviertje dat onze parochie dwarst is erg buiten zijn overs gestreden. De Congostroom hier op vijfhonderd meter van de parochie heeft een uitzonderlijke hoge waterstand gekend, omwille van de vele regens. Het hoogste pijl sinds 1961, toen ook erkend als zeer uitzonderlijk...

Het water is nu gezakt en de schade kan opgemaakt worden. Het zal zeker nog tot het droog seizoen duren vooraleer aan herstelwerken kan begonnen worden. Maar er blijft de onzekerheid voor de toekomst.

We vierden "Notre Dame de Lourdes" de jaarlijkse ziekendag. Een grote gebeurtenis voor de parochie. De avondmis wordt opgedragen voor de zieken en het zorgpersoneel. Enkele zieken kregen de ziekenzalving en dan komt iedereen die maar denkt dat hij of zij ziek is naar voor om ook een zegen te krijgen en vertroosting in zijn lijden.

De vasten hebben wij gisteren ingezet met een Aswoensdag-kruisje. Veel volk, meer dan vorige jaren, is erop afgekomen. Voor ons dan een mooie gelegenheid om bepaalde zaken op te klaren en meteen ook een goede catechese te geven over vasten.

Hoe kunnen wij hier in Kinsuka-Pompage "vasten"?

"Boete doen, vasten en delen" zijn de trefwoorden voor een christelijke vasten.

Hoe die praktisch invullen voor ons hier?

Boete doen? De RD Congo wordt beboet omwille van haar rijkdom: zes miljoen vluchtelingen in eigen land, dagelijks tientallen doden. Geen vrede voor de mensen in Oost-Congo door de oorlog gesteund door Rwanda en vrij gepraat door het Westen. Geen haan die erover kraait! Er heerst hier in Kinshasa nu een felle anti-westen atmosfeer, de ambassades worden aangevallen, banden worden voor hun ambassades verbrand... veel volk op straat...! "Dégagez!" Amerikanen, buiten; Engelsen, buiten!... Het is echt te begrijpen. Ze beschuldigen het Westen van medeplichtigheid en hypocrisie! Hebben zij geen gelijk? Rwanda mag zo maar de rebellie in het Oosten helpen en mee plunderen met goedkeuring van het Westen, die de gestolen coltan bij hen gaat kopen. En dat weet de Congolese jeugd. Zij kijken ook TV, beheersen ook internet en

volgen de sociale media langs hun portables... De Congolese jeugd is niet meer onwetend en heeft een opinie! Ze weten wat er gebeurd is in Mali, Burkinafaso en Niger. Hoewel de situatie hier anders is, nemen ze wel de antiwesterse sfeer mee. Hoe kunnen wij vragen boete te doen... misschien wel voor de zonden van het Westen!

Bidden! Ja bidden, maar dan om actie te motiveren. Bidden dat wij de kracht en het geloof mogen hebben dat alles nieuw kan worden door onze inzet voor de wereld en de sociëteit! We hebben mensen nodig die gesteund door hun geloof of een andere humane motivaties, die zich totaal inzetten voor de bevrijding van Congo. Vele NGO werken in die zin, en ook de katholieke en protestantse kerk roepen op tot acties tegen uitbuiting en corruptie. Geloof zonder zijn werken, heeft geen zin, zegt apostel Jacques, in de bijbel.

Delen! Delen begint bij een zich inzetten voor zijn naaste omgeving en zich inzetten overstijgt vele grenzen. We proberen door onze tegenwoordigheid en met het evangelie de bestaande Afrikaanse solidariteit open te trekken en grenzen van tribalisme en clanisme te overstijgen.

Vasten is verder stappen door de woestijn, zoals Israël het deed om zijn nieuwe vrijheid uit te proberen. Zo marcheert het Congolese volk door zijn woestijn, van miseries, honger en dorst, maar overtuigd dat de totale bevrijding er komt. Veertig jaar deden de Israëlieten erover... voor ons volk hier is het beloofde land in zicht... maar we moeten blijven stappen en geloven dat we er komen... De Bijbelteksten van de vastenliturgie helpen ons de moed niet te verliezen.

Nog een mooie hoopvolle vastentijd.

Toon Tanghe, CICM

WhatsApp : 00243827854422

Mail: toon.tanghe@yahoo.com